

[Christoffersen.]

Jeg genkender også forslaget om at spare 5 pct. over hele linjen. Det er et forslag, der skulle give 800 mill. kr. i alt, og det er jo den slags forslag, der er noget lettere at komme med end at gennemføre men jeg synes dog, jeg her vil nævne, at regeringen jo allerede selv har stillet forslag om dispositionsbegrænsninger på alle budgetter til en samlet værdi af 300 mill. kr. Hertil kommer virkningerne af ansættelsesstoppet inden for den statslige administration. Jeg tror faktisk, det må betragtes som urealistisk oven i dette beløb at lægge uspecificerede administrative besparelser på 800 mill. kr. Det tror jeg er at komme for let til store sparebeløb.

Til sidst vil jeg sige, at retsforbundet jo har fremlagt en, må jeg sige velgennearbejdet spareplan. Jeg synes selv, det er et af de mere kvalificerede aktstykker, vi har behandlet i dette forår. Alligevel må jeg sige, at det indeholder en række forslag, som jeg ikke så meget af saglige som af politiske grunde må afvise. Det er forslag, som i og for sig kan siges at være veldokumenterede, men som altså fører frem til konsekvenser, som mit parti ikke mener er rimelige. Vi har altså på disse områder en noget anden opfattelse af samfundsmagtens rolle end retsforbundet, men jeg vil også gerne sige, at der i denne spareplan fra retsforbundet ligger forslag, som selvfølgelig på linje med, hvad der er foreslået af det konservative folkeparti og det radikale venstre, må gå ind i arbejdet med en udgiftsreform.

Til SF's og kommunisternes forslag må jeg sige, at dem behøver jeg vist ikke at bruge mange bemærkninger på. Det er klart, at de ligger et sted i sparefilosofien, hvor regeringspartiet ikke er at træffe.

Så skal jeg til sidst vende mig til regeringens egne forslag og de forslag, som de 4 forligspartier har kunnet samles om. Det er jo forslag, som for øvrigt for en stor dels vedkommende kan samle støtte også uden for de 4 partiers kreds, og det er vi naturligvis tilfreds med. Men så er der altså også forslag, som de 4 partier står alene med, forslag, som derfor har et begrænset flertal, over for hvilket dog trods alt står et mindretal, der ikke er enigt om meget andet end at stemme imod, og som ikke kan samles om noget konstruktivt alternativ.

Jeg vil godt understrege en enkelt ting i forbindelse med de forslag, de 4 forligspartier har stillet, og det er, at noget af det, som jo gled ud af regeringens oprindelige spareplan, var forslaget om at begrænse refusionerne til kommunerne, og årsagen til at det gled ud var jo, at vi fik en anden løsning på inflationspolitikens problemer end den, regeringen startede med. Så gled en række forslag til begrænsning af overførselsindkomster ud. De blev i stedet erstattet af en bunden opsparing. Jeg skal senere på dagen vende lidt tilbage til den problemstilling.

Men det, som stort set ubeskåret blev tilbage af regeringens oprindelige forslag, og som nu i dag gennemføres, er de egentlige ressourcebesparelser. Det er statens besparelser på personaleansættelser, på varekøb, på anskaffelse af tjenesteydelser, på anlægs- og byggearbejderne. Det er de samfundsøkonomisk stærkest virkende besparelser af alle, som er blevet fastholdt, det er de besparelser, der påvirker den økonomiske aktivitet mest effektivt og allerhurtigst. Derfor kan jeg naturligvis også anbefale de spareforslag, de 4 partier er nået frem til. De betyder, at dette finanslovsforslag er det første i umindelige tider, som viser en reel nedgang i statens forbrug af personale, af varer, af tjenesteydelser og statens anvendelse af offentlige midler i det hele taget.

Grethe Philip (RV):

I tillægsbetænkningen til finanslovsforslaget for 1974-75, afgivet den 14. marts 1974 har vi den første serie af ændringsforslag fra regeringens hånd. I det radikale venstre bemærker vi med tilfredshed, at disse forslag, der jo i det væsentlige drejer sig om ændrede skøn for de enkelte fagministres udgifts- eller indtægtskonti, også omfatter et forslag om, at en udgiftsbevilling til køb af øen Saltholm udgår. Det radikale venstre kan tiltræde disse regeringsforslag.

Tillægsbetænkningen omfatter desuden en lang række ændringsforslag fra de oppositionspartier, der ikke indgik som partnere i det firkantede forlig, der blev indgået af regeringen venstre og 3 andre partier i februar. Det radikale venstres stilling til disse ændringsforslag fremgår af tillægsbetænkningen, og jeg skal derfor undlade at kommentere de enkelte forslag, idet jeg dog vil komme med nogle bemærkninger om de æn-